

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI

HOTĂRÂREA nr. 81

din 10 ianuarie 2024

Prin adresa nr. 318506 din 28 august 2023, Ministerul Finanțelor a transmis Consiliului Superior al Magistraturii propunerea „de a dispune efectuarea de verificări, pentru a se stabili forma și modalitatea de vinovăție a magistraților care au cauzat prin fapta lor un prejudiciu patrimonial Statului Român”.

Din cuprinsul sesizării și a hotărârilor judecătorești atașate a rezultat, în esență, faptul că prin sentința civilă nr. _____ a _____ astfel cum a fost modificată și a rămas definitivă prin decizia civilă nr. _____ a _____

în dosarul _____ a fost admisă în parte acțiunea civilă formulată de _____ în contradictoriu cu pârâțul Statul Român prin Ministerul Finanțelor Publice și a fost obligat pârâțul la plata către reclamant a sumei _____ în reprezentând daune morale, hotărârea fiind pusă în executare.

Prin Hotărârea Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii nr. 2436 din 18 octombrie 2023 s-a dispus sesizarea Inspecției Judiciare pentru a efectua verificările prevăzute la art. 269 alin. (4) din Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor.

În urma verificărilor prevăzute de lege, Inspecția Judiciară – Direcția de inspecție pentru judecători a elaborat Raportul nr. 23-2045 din 13 decembrie 2023 prin care a concluzionat că nu au fost identificate situații privind exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecătorii care s-au pronunțat asupra măsurilor preventive.

În aplicarea dispozițiilor art. 269 alin. (9) din Legea nr. 303/2022, prin adresa nr. 23-2045

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 1418, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

din 18 decembrie 2023 Inspekția Judiciară a comunicat acest raport Secției pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii.

Analizând aspectele prezentate în cuprinsul raportului, Secția pentru judecători constată că în mod judicios Inspekția Judiciară a reținut că nu au fost identificate situații privind exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecătorii care s-au pronunțat asupra măsurilor preventive dispuse față de

În acest sens, s-a constatat că prin încheierea penală nr. _____ în dosarul nr. _____ completul de judecată în a cărei componență a intrat _____ judecător _____ a dispus arestarea preventivă, printre alții, a _____ cercetat pentru săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003 și de art. 254 alin. (1) și (2) din Codul penal din 1968 raportat la art. 6 și art. 7 alin. (1) din Legea nr. 78/2000.

Recursul formulat a fost respins prin încheierea nr. _____ în dosarul nr. _____ de către completul _____ constituit din domnii judecători

Măsura arestării preventive a _____ fost prelungită prin încheierea nr. _____ în dosarul nr. _____ de către doamna judecător _____ definitivă prin încheierea nr. _____ în dosarul nr. _____, pronunțată de completul de judecată în a cărei componență au intrat judecător _____

Ulterior, măsura preventivă a inculpatului fost prelungită prin încheierea nr. _____ în dosarul nr. _____ de către _____ definitivă prin încheierea nr. _____ din dosarul nr. _____ pronunțată de completul de judecată în a cărei componență au intrat

Consecutiv, măsura arestării preventive a inculpatului fost prelungită prin încheierea nr. _____ în dosarul nr. _____ de către _____ și prin încheierea nr. _____ de către _____ rămasă definitivă prin încheierea nr. _____ în a cărei componență au intrat _____

în dosarul nr. _____

rămasă definitivă prin respingerea recursului.

Prin încheierea nr. _____

în dosarul nr. _____

al _____

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

, a fost respinsă propunerea de prelungire a arestului preventiv față de
și a fost luată măsura obligării de a nu părăsi țara.

Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția penală, prin sentința penală nr.

a dispus achitarea, printre alții, a în temeiul art. 396 alin. (5) din
Codul procedură penală, raportat la art. 16 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, pentru
săvârșirea infracțiunilor prevăzute de art. 7 alin. (1) din Legea nr. 39/2003, cu aplicarea art. 5 din
Codul penal și de art. 254 alin. (1) și (2) din Codul penal din 1968, raportat la art. 6 și art. 7 alin.
(1) din Legea nr. 78/2000, cu aplicarea art. 41 alin. (2) din Codul penal din 1968 și art. 5 din Codul
penal din 1968. Soluția instanței de fond a fost menținută prin decizia penală nr.

Prin hotărârea al s-a reținut
în mod definitiv că pronunțarea soluției de achitare nu atrage nelegalitatea măsurilor preventive,
a căror justificare a fost aceea de a asigura buna desfășurare a procesului, în condițiile în care
judecătorul, la momentul dispunerii acestora, a avut în vedere mijloacele de probă existente la
dosar, fără să-i fie imputabilă modificarea lor cantitativă ori calitativă generată atât de dinamica
procesului penal, cât și de deciziile altor autorități (Decizia nr. 51/2016 a Curții Constituționale de
excludere a interceptărilor convorbirilor telefonice și ambientale), care însă au efecte directe și
obligatorii asupra prevederilor care reglementează diferite instituții procesuale penale.

Prin sentința civilă nr. a în dosarul nr.
astfel cum a fost schimbată în parte și a rămas definitivă prin decizia civilă nr.
s-a admis acțiunea civilă formulată de

fiind obligat Statul Român, prin Ministerul Finanțelor Publice, la plata sumei de
cu titlu de daune morale pentru privarea de libertate în perioada 25.05.2011 -
20.11.2011.

Prin decizia nr. a reținut că existența
dreptului la compensație, întemeiat pe caracterul nedrept/injust al privării de libertate, potrivit
instanței de contencios constituțional, nu poate fi condiționat de caracterul nelegal al măsurii
privative de libertate, întrucât atare condiționare este de natură să limiteze sfera de aplicare a
dispozițiilor art. 52 alin. (3) teza I coroborat cu art. 23 alin. (1) și art. 1 alin. (3) din Constituție, în
condițiile în care, în temeiul acestor dispoziții constituționale, soluția de achitare/clasare dată pe
fondul acuzației în materie penală angajează răspunderea statului pentru privarea de libertate.

Referitor la măsurile dispuse de judecători, constând în luarea și prelungirea măsurii
arestării preventive de la data de 25.05.2011 la data de 20.11.2011, se constată că, spre deosebire
de condamnare, indiciile temeinice în baza cărora se dispune luarea, respectiv prelungirea măsurii
arestării preventive nu trebuie să aibă aceeași forță cu cele care determină condamnarea.

Spre deosebire de probele care stau la baza unei condamnări, care trebuie să fie de necombătut și din care trebuie să rezulte, dincolo de orice îndoială rezonabilă, concluzia săvârșirii de către inculpat a infracțiunii pentru care este trimis în judecată, standardul de probațiune necesar dispunerii și prelungirii măsurii arestării preventive este cel al capacității de a determina presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta.

Or, în cauza de față, la data luării și prelungirii măsurii arestării preventive, judecătorii au reținut, din analiza probelor administrate în faza de urmărire penală până la acel moment, îndeplinirea în mod cumulativ a condițiilor prevăzute de art. 148 lit. f) din Codul de procedură penală din 1968, ca temei legal al arestării, atât sub aspectul legalității, cât și al temeiniciei luării și prelungirii măsurii, în sensul că inculpatul ar fi comis infracțiuni pentru care legea prevede pedeapsa închisorii mai mare de 4 ani și că există probe că lăsarea în libertate prezintă pericol concret pentru ordine publică.

S-a evidențiat faptul că, din perspectiva numărului mare de persoane implicate în activitatea infracțională, multitudinea faptelor infracționale reținute în sarcina acestora, interesul urmărit de toți inculpații de a deturna scopul activității unei instituții a statului prin transformarea într-un mijloc de obținere a unor importante sume de bani, balanța justului echilibru între măsura privării de libertate, pe de o parte, și interesul public de protecție a cetățenilor împotriva comiterii de infracțiuni grave, s-a înclinat în favoarea ocrotirii interesului public.

De asemenea, s-a făcut trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Ciraklar vs. Turcia și Vander der Tang vs. Spania, Pantano vs. Italia) care face trimitere atât la justificarea arestării în prima instanță, cât și legitimitatea menținerii în detenție provizorie a unei persoane.

Totodată, se cuvine a fi menționat că încheierile prin care s-a dispus arestarea preventivă și prelungirea acesteia au parcurs toate gradele de jurisdicție prevăzute de lege, fiind menținute în căile de atac.

De altfel, sub acest aspect, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că termenul „indicii temeinice” are semnificația de simple presupuneri, determinate de aparențe mai mult sau mai puțin grăitoare, că indicii temeinice există atunci când din examinarea unor date existente în cauză se desprinde presupunerea că persoana față de care se efectuează urmărirea penală a săvârșit fapta pentru care este urmărită și că măsura reținerii se ia în condițiile prevăzute în art. 143 din Codul de procedură penală din 1968. Curtea a constatat că termenul de „indicii temeinice” semnifică faptul că din datele existente s-ar putea presupune că persoana în cauză a săvârșit cu adevărat fapta. (Decizia Curții Constituționale nr. 10 din 18 ianuarie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 202 alin. (1) din Codul de procedură penală).

De asemenea, vor fi avute în vedere și considerentele Curții Constituționale din Decizia nr.

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

487/2013, conform căroră art. 99¹ din Legea nr. 303/2004 (actualmente art. 272 din Legea nr. 303/2022) definește în termeni lipsiți de echivoc împrejurările în care exercitarea funcției cu rea-credință ori gravă neglijență constituie abateri disciplinare. Prin urmare, modul în care judecătorul interpretează și aplică legea într-o cauză dată nu este susceptibil de sancțiune disciplinară decât în măsura în care acesta încalcă cu știință normele de drept material ori procesual, urmărind sau acceptând vătămarea unei persoane, sau atunci când nesocotește din culpă, în mod grav, neîndoielnic și nescuzabil, normele de drept material ori procesual. Altfel spus, o neregularitate a hotărârii judecătorești constituie temei pentru formularea unei căi de atac, în timp ce răspunderea poate fi antrenată în cu totul alte condiții decât cele prevăzute de lege pentru promovarea unei căi de atac.

Concluzionând, modul de apreciere asupra probelor și indiciilor care conturau caracterul rezonabil al suspiciunii nu poate constitui un element care să releve exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecătorii vizați, atâta vreme cât interpretările au fost argumentate, rezonabile și raționale, în raport de momentul procesual când au fost luate, cum este și situația speței analizate, aspect reținut, în mod definitiv, și de instanța care a dispus ulterior achitarea

Pe aceste premise, Secția pentru judecători constată că în cauza vizată de sesizarea formulată de Ministerul Finanțelor nu poate fi reținută exercitarea funcției cu rea-credință sau gravă neglijență de către judecători, motiv pentru care va aproba raportul Inspecției Judiciare, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Pentru motivele prezentate, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) din Legea nr. 305/2022 privind Consiliul Superior al Magistraturii și ale art. 269 alin. (10) din Legea nr. 303/2022, cu unanimitatea voturilor valabil exprimate,

SECȚIA PENTRU JUDECĂTORI A CONSILIULUI SUPERIOR AL MAGISTRATURII HOTĂRĂȘTE:

Art. 1 - Aprobă Raportul Inspecției Judiciare nr. 23-2045/2023, în sensul că eroarea judiciară nu a fost comisă ca urmare a exercitării funcției cu rea-credință sau gravă neglijență.

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011

CONSILIUL SUPERIOR AL MAGISTRATURII

„Consiliul Superior al Magistraturii este garantul independenței Justiției”
(art. 133 alin.1 din Constituție, republicată)

Art. 2 – Prezenta hotărâre se comunică Ministerului Finanțelor și se publică pe pagina de internet a Consiliului Superior al Magistraturii.

Data în București, la data de 10 ianuarie 2024

Judecător Denisa Angelica STĂNIȘOR
Președintele Consiliului Superior al Magistraturii

Tel: (+40)21-311.69.02
Fax: (+40)21-311.69.01

Website: www.csm1909.ro
Email: secretar_general@csm1909.ro

Calea Plevnei nr. 141B, sector 6,
cod poștal 060011